717/05

Den 14. februar 2005 blev i sag nr. 63.747:

xxxx xxxxxxxxx xxxxxx
xxxxxxxxxxx xx
xxxx xxxxx

mod

Industriens
Pensionsforsikring A/S
Nørre Farimagsgade 3
Boulevard 47
1364 København K

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der som led i sit ansættelsesforhold er omfattet af en pensionsordning i Industriens Pensionsforsikring A/S, klager over selskabets afvisning af at tilkende ydelser i forbindelse med anmeldt erhvervsevnetab.

Selskabet har afvist at udbetale helbredsbetingede ydelser med henvisning til, at klagerens generelle erhvervsevne ikke er nedsat med mindst halvdelen.

Det fremgår af sagen, at klageren blev optaget i pensionsordningen i december 1994. Ordningen omfatter invalidepension, invalidesum, bidragsfritagelse og børnepension. Retten til invalidesum forudsætter, at erhvervsevnen er nedsat med mindst 1/2, medens retten til invalidepension, bidragsfritagelse og børnepension bl.a. forudsætter, at erhvervsevnen er nedsat med mindst 2/3.

Den 28/1 2003 ansøgte klageren om helbredsbetingede ydelser. Af ansøgningen fremgår, at han lider af en discusprolaps i ryggen og skævvredet hofteskål. Han har videre oplyst, at den første sygedag var den 1/11 2002, og at han er fuldstændig uarbejdsdygtig.

Af udtalelse af 18/11 2002 fra overlæge U.T. fremgår:

"**Vurdering**

Intermitterende rygsmerter gennem ca. 15 år med nu smerter de seneste 3-4 måneder. Klinisk er der tale om bløddelsømhed lumboglutealt. Der er ikke tegn på rodtryk. Patienten forekommer hypermobil, hvilket må betragtes som en risikofaktor. Diagnostisk vil jeg for en ordens skyld foreslå at man får foretaget røntgen af columna lumbalis med skråoptagelse for at udelukke arcolyse. Samtidig røntgen af sacroiliacalid.

Behandlingsmæssigt foreslås fortsatte rygøvelser, gerne opstart af mere intensiv rygtræning. Behandlingsstrategien må naturligvis korrigeres i tilfælde af betydende abnormiteter ved røntgenundersøgelse.

Herudover kan patienten fortsætte med milde analgetica/NSAID. Der synes at være behov for ergonomisk vurdering af arbejdspladsforholdene."

Klagerens læge B.J. har i udtalelse dateret 3/2 2003 tilkendegivet:

"**Suppl.:** Patienten har været langvarigt sygemeldt p.g.a. lave lændesmerter, træner såvel hos fysioterapeut som hos C.R. Ved den sidste rygundersøgelse foretaget den 21.01.03, er der fremgang. Jeg har henvist patienten til Arbejdsmed. Afd. i AA. Da patienten kører kran med adskillige stød i lænderyggen, ville patienten ikke kunne forventes at gå tilbage i samme arbejde med nuværende tilstand, men kan , hvis patienten og arbejdsgiver kan blive enige om det, evt. om muligt vende tilbage deltid, i ikke rygbelastende arbejde."

Selskabets lægekonsulent vurderede den 24/2 2003, at klagerens erhvervsevne ikke var nedsat i dækningsberettigende grad, hvilket blev meddelt klageren i skrivelse af 13/3 2003.

Af journaludskrift dateret 11/4 2003 fra H. Kommune fremgår:

"Egen læge foreslår langsom opstart på arbejde igen. Han er instrueret fra flere steder om stabiliserende øvelser. Mackinzieøvelser og ledmobilisering, egen læge mener, med hans kendskab til patienten, at det er realistisk at han genoptager sit tidligere arbejde med den nye kran/bil hvis han finder en god støtte til ryggen."

Den 6/5 2003 er i den kommunale journal anført:

> "Talt med J. [klageren] Han fortæller at det går rimeligt, sidste sygedag er den 13/5 2003, hvor han starter på AMU Kursus Krancertifikat, hvorefter han genoptager arbejdet på fuld tid."

Endelig er der i den kommunale journal den 23/12 2003 anført:

> "Opringning fra J. han fortæller at han går til træning ved H. Helsesport 3 gange om ugen, hvilket er en nødvendighed for at holde smerterne væk. … J. fortæller videre at han ikke længere kan arbejde så meget, og at han har en aftale med arbejdsgiver, at han selv siger fra, såfremt der er noget arbejde han ikke kan holde til."

Det er videre oplyst, at klageren i henhold til lov om dagpenge ved sygdom og barsel har en §-28-aftale, hvilket betyder, at kommunen refunderer arbejdsgiveren udgifter til sygedagpenge.

Klagerens læge har i en skrivelse af 25/2 2004 til selskabet bl.a. tilkendegivet:

> "På det foreliggende må det vurderes, dels på baggrund af diskopatigenerne, og dels på baggrund af U.T.s formodning om hypermobilitet, at lidelsen er varig. Behandlingsmulighederne retter sig til træning og ergonomisk korrekte sidde/sædestilling.
> …
> Om tilstanden er stationær:
> Ja, jeg må betegne tilstanden som stationær. Jeg har ikke hørt fra pt., at det skulle forholde sig anderledes.
>
> Fra hvornår har der ikke været nogen sikker fremgang i medlemmets tilstand:
> Dette kan ikke besvares. Den sidste rygus. er foretaget d. 5/3-03, hvor sensibilitet og kraft i underekstremiteten er normal, achillesrefleks på venstre side er tilstede men svækket. Har siden da, ikke fået foretaget rygundersøgelse, hverken i privat regi eller hos undertegnede.
>
> Funktionsindskrænkninger:

Pt. bør have varierende arbejdsstillinger, gående-stående, siddende, med ergonomisk korrekte siddeforhold."

Selskabet har på baggrund af henvendelser fra klageren løbende revurderet sagen, men fastholdt, at erhvervsevnen ikke er nedsat i dækningsberettigende grad.

Klageren har over for nævnet gjort gældende, at selskabet skal anerkende, at hans erhvervsevne er nedsat i dækningsberettigende grad. Klageren har til støtte herfor anført:

- at han ikke kan arbejde, som han kunne før,
- at han ikke længere kan løbe, hoppe og løbe på ski, ligesom han hele tiden skal passe på ryggen,
- at han er glad for, at han har en fleksibel arbejdsgiver, så han kan have et arbejde som kranfører på "skånevilkår",
- at han kun kan arbejde 37 timer om ugen fordi der bliver taget meget hensyn til hans lidelse. Klageren har opfordret selskabet til at kontakte arbejdsgiveren for at få dette bekræftet,
- at hans læge har tilkendegivet, at hans erhvervsevne generelt er nedsat,
- at såfremt erhvervsevnetabet skal vurderes i forhold til alle erhverv, vil sagen kunne trækkes i det uendelige, ligesom det vil betyde, at han vil blive pålagt at skifte erhverv,
- at selskabet i en lignende sag, omtalt i et medlemsbrev, har givet klageren helbredsbetingede ydelser,
- at han har været sygemeldt i 7 måneder, ligesom han ikke kunne sidde ned i 3 måneder,
- at selskabet aldrig har talt med ham eller hans læge,
- at hans indtægt er gået ned, hvorved det er påpeget, at der er en klar sammenhæng mellem indtægt og erhvervsevne, og
- at han har haft en del sygefravær.

Selskabet har over for nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor i skrivelse dateret 30/4 2004 anført:

"**Til støtte for vores afgørelse gøres gældende:**

• at retten til helbredsbetingede ydelser fra Industriens Pension er betinget af, at J.-C.Ds erhvervsevne er varigt nedsat med mindst halvdelen i alle erhverv, jf. forsikringsbetingelsernes § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1,

• at erhvervsevnen bedømmes af Industriens Pension under hensyn til medlemmets helbredsmæssige forhold ud fra en ren lægelig vurdering, jf. forsikringsbetingelsernes § 7, stk. 2, og § 8, stk. 2,

• at en eventuel indtægtsnedgang ikke indgår i Industriens Pensions vurdering af medlemmernes og J.-C.D.s erhvervsevne, jf. forsikringsbetingelsernes § 7, stk. 1, og § 8, stk. 1,

• at læge U.T. den 18. november 2002 udtaler, at J.-C.D.s ryglidelser bør behandles med rygøvelser, rygtræning og en ergonomisk vurdering af arbejdsforholdene,

• at J.-C.D.' egen læge B.J. den 3. februar og igen den 10. april 2003 udtaler, at J.-C.D. kan genoptage sit hidtidige arbejde med en ny kran / bil, hvis der tages skånehensyn til ryggen, hvilket der gør på nuværende tidspunkt,

• at egen læge B.J. igen den 25. februar 2004 udtaler, at J.-C.D. bør kunne fortsætte sit hidtidige arbejde, hvis der er tale om varierende arbejdsstillinger - gående / stående / siddende - med ergonomisk korrekt sidde/sædestilling. Og at behandlingsmulighederne retter sig til træning og ergonomisk korrekte sidde/sædestillinger.

• at Industriens Pensions lægekonsulent på grundlag af de lægelige akter vurderer, at J.-C.D.s erhvervsevne ikke er nedsat med mindst halvdelen i alle erhverv, idet J.-C.D. vil kunne arbejde inden for erhverv, hvor der tages skånehensyn i forhold til vekslende arbejdsstillinger,

• at J.-C.D. arbejder fuldt ud i sit hidtidige erhverv, men at der tages skånehensyn, sådan at J.-C.D. selv siger fra, hvis der er noget, som han ikke selv kan klare fysisk. Han udnytter derfor sin erhvervsevne i sit hidtidige job, idet der tages skånehensyn til ryggen,

• at der er indgået en § 28 aftale efter Lov om dagpenge ved sygdom og barsel er alene en indikation af, at J.-C.D. har en forøget fraværsrisiko, men en § 28 aftale betyder ikke, at erhvervsevnen da må anses for varigt nedsat med mindst halvdelen.

• at J.-C.D.s erhvervsevne derfor ikke varigt er nedsat med mindst halvdelen i alle erhverv, hvorfor Industriens Pension berettiget har givet afslag på helbredsbetingede ydelser."

Selskabet har endvidere i skrivelse dateret 22/6 2004 anført:

"Det er derfor ikke alene nok for at få ret til helbredsbetingede ydelser, at erhvervsevnen er nedsat. Erhvervsevnen skal mindst være nedsat med halvdelen, og der skal være tale om en varig nedsættelse, og nedsættelsen skal være i forhold til erhvervsevnen i alle erhverv. Dette fremgår også af vores informationsmateriale.

J.-C.D. spørger også, hvorledes Industriens Pensions, lægekonsulenter kan udtale sig om nedsættelsen af hans erhvervsevne, når de ikke har undersøgt ham.

Lægekonsulenterne fungerer som bistand til sagsbehandlerne i Industriens Pension. Lægekonsulentens udsagn/vurdering foretages på baggrund af de foreliggende objektive lægelige oplysninger. Det er ikke lægekonsulentens, opgave at foretage en egentlig undersøgelse men alene at 'oversætte' og udtale sig på baggrund af de allerede foreliggende oplysninger.

I J.-C.D.s tilfælde har vi indhentet statusattest fra J.-C.D.s egen læge, jf. bilag 15.

J.-C.D. henviser endvidere til, at hans indtægt er gået ned, og at det efter hans opfattelse betyder, at erhvervsevnen er nedsat. I Industriens Pension vurderer vi erhvervsevnen ud fra en ren lægelig vurdering, og indtægten indgår ikke i vurderingen af erhvervsevnen, jf. forsikringsbetingelsernes § 8, stk. 2, og § 7, stk. 2. Indtægten har derfor ingen betydning for vurderingen af erhvervsevnen."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 7 Invalidepension og bidragsfritagelse**

Den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidepension og/eller bidragsfritagelse indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat med 2/3 eller mere af den fulde erhvervsevne.

Stk. 2. Forringelsen af erhvervsevnen bedømmes af Industriens Pension under hensyn til den pågældendes helbredsmæssige forhold ud fra en ren lægelig vurering.

…

§ 8 Invalidesum

Den i pensionsbeviset fastsatte ret til invalidesum indtræder, når den forsikredes erhvervsevne efter forsikringens ikrafttræden før det fyldte 60. år på grund af sygdom eller ulykkestilfælde skønnes varigt nedsat med halvdelen eller mere af den fulde erhvervsevne.

Stk. 2. Forringelsen af erhvervsevnen bedømmes af industriens pension under hensyn til den pågældendes helbredsmæssige forhold ud fra en ren lægelig vurdering."

Nævnet udtaler:

Nævnet har gennemgået sagen og finder det ikke godtgjort, at klagerens generelle erhvervsevne varigt er nedsat med mindst halvdelen.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen